

Tom Veber

POEZIJA

Kroz objektiv vremena
važem prisege i prevare
sjene i zlatne krijesnice
slikam trenutke vječnosti
koji se pretaču kroz žile svemira
in čiste moje prolazno tijelo.

Izuzetan prizor
sinonim za savršnost
čovjek
takav pitom za u kuću
ima osjećanja zube i odjeću
možeš mu dati ime
naći mu partnera
ili simpatičog shih-zua.

Volio bih te poljubiti
tako nježno da me ne bi osjetio
volio bih te uhvatiti za ruku
tako jako da bi postala moja
volio bih stajati nad tvojom sjenom
kad se u mojoj gomilaju oblaci.

I te će se oči jedom utopiti u sjaju žalosti
i ti ćeš opet moći mirno sanjati živote
izvan okvira tjelesnosti
nikada mi nisi rekao zašto svake zime odlaziš
i vraćaš se s prvim zracima lipanjskog neba.

I anđeli su nekad bili ljudi
koji su plakali
jebavali
i srali
bijela krila nisu izrasla
sama od sebe

NEKOPIRATI

TVOJ PREDRAGI STANODAVAC

Pozdravljam te, tijelo,
evo, predstaviti ću ti se.
Ja sam tvoj vlasnik, stanodavac.

U ovom životu imaš sreću,
naša suradnja neće biti baš duga.
Redovito ću te zalijevati ljutim pićima,
dimiti cigaretama,
hraniti hranom sličnoj plastici
i mrštiti se ustrajno zbog tvoje usiljenosti.

Očekivat ću savršen rad svih funkcija,
iako ću k tome doprinijeti jako malo.

Kad budeš počelo popuštati,
vodit ću te stručnjacima u bijelom.
Napunit će te lijekovima,
kao od šale izbosti cjepivima,
izvesti mnoge bolne operacije
i to samo zbog koje dodatne godine
svjesnog licemjerja.
Na kraju ćeš otkazati.
Očekivat ću brzu reklamaciju
i zamijeniti te za ljepši i suvremeniji model.

A do tada na posao!

ČAJ

Čaj,
božja tekućina.
Nešto najbolje što ti se može dogoditi u lajfu.
To smiruje, živne.
Tekućina bez mrvica kalorija.
Ali što kad tako dugo traje,
tako prokleta dugo dok se ohladi.
Pušeš, čekaš, uzdišeš.
Staviš ga u hladnjak,
na balkon,
razdjevicaš ga metalnom žlicom,
ali on je i dalje tako vruć.
Vruć, vruć, vruć.
I gledaš ga kao božje biće,
čekajući mirno,
strpljivo.
U međuvremenu već ti je pobjegao bus,
a ti još uvijek čekaš.
I kad popiješ prvi gutljaj,
kad ti po jeziku klizne prva kap te božje tekućine
koja nije prokleta vruća,
sav izvan sebe ustanoviš da je gorka u tri pičke materine,
i da ti ne preostaje ništa drugo, nego napraviti još jednog.

VLAK

Volim se voziti vlakom,
prožima me osjećaj protočnosti.
Slike, koje se jedna po jedna slivaju u mene,
bistre me, popravljaju i na novo sastavljaju.
Svaka u meni ostavlja djelić sebe, ostavštinu,
i uzima djelić mene za popudbinu.
Nije važno kamo se krećem,
što ostavljam iza sebe.
Kao nekakva veza između dva svijeta,
mjesto neodređenog karaktera.
Osjećaj kada ti se svijet svaku sekundu, uvijek iznova i iznova,
otkriva u novom obliku, boji, ljepoti.
Tek što poželiš odmoriti umorno oko
pojavi se nova pojava.
Točno znaš da je bila tamo.
Tamo, stajala je upravo na onome mjestu.
A onda je već nema.
Sa svakim novim dojmom, pogledom,
po mom tijelu krene kemijska reakcija.
Samo zbog jedne grančice, vrapca,
opustjele kuće na rubu uzbrdice,
za mene svijet nikada više neće biti onaj isti.
Sljedeća postaja – Maribor!

RUMENIH OBRAZA

Želim da bih opet mogao napisati sretnu pjesmu,
laganu, ljubavnu, slobodnu.
Onako bezbrižnu i bez mračnih strana.
Želim da bih mogao ventilatorom otpuhnuti svu maglu iz svoje glave.
Zaronio bih do dna mora
i tamo ostavio sve čudne predodžbe, nejasne poglede, proklete uspomene.
Opet bih se volio igrati žandara i lopova.
Dozvoliti sebi biti stoposto ja.
Osjećati punu paletu osjećaja koje mi daje tu i sada.
Volio bih pojesti, udahnuti, čuti, vidjeti sve što je bilo, jeste i bude.
Volio bih biti ja i ti,
stablo i mali mrav,
lahor života i plima modrine,
zraka sreće i kapljica bistrine.
Volio bih biti ja,
bez cenzure,
bez uljepšavanja,
bez pitanja.

PORED VODE

I meni treba
istina na prazan želudac
daj mi još malo
uspjeha u žilu sreće u pluća
čistost je najbolja droga
triježnost najveća omama
ja vječni učenik
ja mali bog
na putu i na cilju
tu sam vječno
tamo smo samo za tren.

Tvoje more
sada je i moje
čuješ li tišinu
kako se pretače?

MALI PROSTOR

Mali prostor usred grada,
za mene i tebe,
gdje možemo biti istinski nas dva.
Mali prostor
gdje se možeš sakriti
kada more postane previše uzburkano,
kada morski psi plivaju preblizu tvoje glave.
Mali prostor u obliku otoka ili gejjira.
Ljupka dnevna soba s puno pijeska.
Tamo bismo bili nas dvojica
takvi kao u ono davno vrijeme.
Na bijele bismo zidove slikali svoje gradove, svoje ulice i ceste.
Izmišljali bismo vlastita pravila i zakone.
Tamo bismo bili nas dvojica,
čisti, mali i nestašni.
Radili bismo i osjećali baš sve što bismo željeli.
Sasvim slobodni i neustrašivi.
Taj bismo balončić nosili sa sobom.
I uvijek kada bude preglasno, preteško ili preozbiljno
prizvat ćemo ga i opet biti tamo.
Zajedno.

DO TU DOPIRE ŠUMA

Bio si moj prvi,
iako to nikada nisi znao.
Moj savršeni Dorian Gray,
U svilenoj košulji s paunovim perom u džepu.

Bio si mi tako sličan,
crnokos, suhonjav,
humanist iskrivljena humora.

Nakon onoga kad si me ostavio da sam čekao
pred kazalištem, nismo govorili
približno godinu dana.
U sebi sam osjećao električno strujanje
kad smo poslije išli na isti faks.

Na ekskurziji na Hvaru spavali smo krevet uz krevet,
to je bilo najintimnije dokle smo došli.

Dobio sam zadovoljštinu.
Idejni mjehurić o tome da ćemo jednom biti zajedno
rasplinuo sam za desetku.

Ne govorimo više istim jezikom.
Antropologija te je pretvorila
u aktivističku gejšu s hitlerovskim mustaćem.
Nisi više Dorian Gray,
postao si samo slikar,
mjesto modela zauzeo sam ja.

CIKLUS O SREĆI

I

Sreća je
kad prvu noć
prespavaš kod dečka
bez pidžame
bez pokrivača
i ljeto je
crveno darežljivo
i naše.

II

Sreća smo
ja i ti
nedjeljom
na tvom balkonu
nad Ljubljanicom
kad je sunce
iste boje
kao tvoje usne.

III

Sreća smo mi
mali pizduni
na autostopu
do Beča
ili u kadi
kad si ližemo rane
sreća sam ja i ti
stablo i mali mrav
sreća smo svi.

SMRAČILO SE

Kuće čuče na tamnim uglovima,
s prozora se naginju iste prilike,
stabla padaju ukoso na rijeku.

Volio bih se tu ustaliti,
možda za nekoliko mjeseci.
Ne smeta mi što se keramika više ne bliješti
i oko prozora zapuhuje oštar zrak.

Volio bih se tu ustaliti,
ako nema više zrakoplova,
ako nema više vlakova,
ako nema više postaja,
ako čak nema više putovanja.

Volio bih se tu ustaliti,
onda bih zaključao ulazna vrata
prije nego noć dosegne živu ogradu.

NEKOPIRATI

IRSKI MOMCI

Irski se momci seksaju
mnogo i grubo,
imaju dlakave pazuhe
i cijelo se vrijeme
hvataju za kurce!

Irski momci pišaju
po zidovima i parkovima,
nabijaju na koš,
upotrebljavaju Old spice
i jedu hamburgere bez pribora.

Irski momci rješavaju svoje probleme sami
ispred televizora,
navijajući za najdražu nogometnu momčad
i ispijajući limenke Guinnessa,
koje zatim
onako muški zgužvaju.

Irski momci ne plaču,
nego su samo prehladeni!

9.5.2019.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>